

LBRIS

We know
books

101 povești

101

povești din
lumea întreagă

Traducere din engleză de Irina Chirica

Text de Chiara Cioni
Ilustrații de Sara Torretta

1	Cele trei surori	6	26	O dorință periculoasă	56
2	Lupul și câinele.....	8	27	Iepurașul și luna.....	57
3	Povestea Tunetului și a Fulgerului ...	9	28	Stejarul și stuful	58
4	Prințesa Kwan-Yin	10	29	Darul șarpelui.....	59
5	Zâna de pe insula Lok.....	11	30	Groapa cu apă	40
6	Războinicul Vicky.....	12	31	Provocarea regelui	41
7	Legenda lui Urashima Taro.....	13	32	Finola și piticul	42
8	Labirintul Minotaurului.....	14	33	Cum și-a schimbat rinocerul pielea.....	44
9	Gerald cel laș.....	16	34	Îmblânzitorul de șerpi.....	45
10	Turnul Babel.....	17	35	Vasul de lut	46
11	Tigrul și omul.....	18	36	Povestea orașului Ys	47
12	Savitri și Satyavan.....	19	37	Vânătorul Hailibu	48
13	Pasărea cu nouă capete	20	38	Prietenul necinstit	50
14	Boabele fermecate	22	39	Bătălia dintre păsări și pești.....	51
15	Jean cel lacom	23	40	Denba și smaraldul	52
16	Marele șarpe de mare	24	41	John cel de Fier și soldatul.....	53
17	Trucurile lui Pelandok.....	25	42	De ce au dungi veverițele	54
18	Masca fetei frumoase	26	43	Păianjenul și hiena.....	55
19	Pălăria fermecată	27	44	Prințul și porumbelul.....	56
20	Hoțul înțelept.....	28	45	Arca lui Noe.....	58
21	Peștera vorbitoare	30	46	Câinele cel credincios.....	59
22	Bogătașul chel.....	31	47	Soarele și Luna.....	60
23	Vrăjitoarea-larnă	32	48	Cum și-a căpatat cămila cocoasele ...	61
24	Rosalina și vrăjitorul.....	33	49	Piticul cu barbă lungă.....	62
25	Îngrijitoarea găștelor	34			

Know Books Cuprins

50	Iepurele și elefantul.....	64	76	Hoțul de cai.....	94
51	Vulpea și peștele.....	65	77	Iosif și faraonul.....	95
52	Ciambellina cea dulce.....	66	78	Fiica croitorului.....	96
53	Leul și hiena.....	67	79	Calea Lactee.....	97
54	Pietrele din Plouhinee.....	68	80	Bambus și broasca-țestoasă.....	98
55	Pariul regelui.....	69	81	O sută de întrebări.....	100
56	Printul Ahmed și zâna Paribanou... 70		82	Serungal cel generos.....	101
57	Șacalul și porcul-spinos.....	72	83	Jaguarul și focul.....	102
58	Printesa și pescarul.....	73	84	Cheița de aur.....	103
59	Gâtul balenei.....	74	85	Darurile bătrânului înțelept.....	104
60	Cei patru leneși.....	75	86	Cum a fost scrisă prima scrisoare... 106	
61	Vrăjitorul Virgilius.....	76	87	Animalele recunoscătoare.....	107
62	Ochiul zeului Ra.....	78	88	Cobrele și corbii.....	108
63	Bestia cea înspăimântătoare.....	79	89	Fiul muntelui.....	109
64	Ouăle păsărilor.....	80	90	Castelul uriașilor.....	110
65	Țestoasa cea deșteaptă.....	81	91	Hans-cel-neîndemânic.....	111
66	Oul de struț.....	82	92	Printesa-șoarece.....	112
67	Orfeu și Euridice.....	83	93	Foamea lui Ganesha.....	114
68	Cele șapte orașe.....	84	94	Veverița zburătoare și șoarecele... 115	
69	Bastonul bătrânei doamne.....	86	95	Fruetul oglindit în apă.....	116
70	Hangiul care latră.....	87	96	Crabul care s-a jucat cu marea.... 117	
71	Toți prietenii la bord.....	88	97	Povestea lui Pivi și Cabo.....	118
72	Rishi și Vinay.....	89	98	Cele trei fete din sat.....	120
73	Fluierul din lemn de cireș.....	90	99	Oamenii și caii.....	121
74	Pisica iubitoare de libertate.....	92	100	Guanaco și vulpea.....	122
75	Cântecul cucului.....	93	101	Cioroiul și găștele cenușii.....	123

Cele trei surori

Basm portughez

Au fost odată trei surori care îl iubeau nespus de mult pe frățiorul lor pe nume Luis. Într-o zi una din ele a ieșit să se plimbe, a văzut o floare albastră ciudată, a atins-o și a dispărut. A doua soră s-a dus să o caute, dar a atins și ea floarea și a dispărut. La fel a făcut și a treia. Când Luis a devenit adult, s-a hotărât să își caute surorile. A cerut ajutorul unui vrăjitor, prietenul său. Acesta i-a oferit trei cadouri magice: o pereche de cizme care te

puteau duce oriunde, o pălărie care te făcea invizibil și o cheie care putea deschide orice ușă. Luis și-a pus imediat cizmele și a strigat: „Duceți-mă la surorile mele!” Cât ai clipi, s-a trezit în fața ușii unui castel imens. Datorită cheii magice, el a intrat în castel și și-a întâlnit sora mai mare, care l-a îmbrățișat și l-a prezentat soțului ei, o creatură ciudată – jumătate bărbat, jumătate corb. „Cine ți-a făcut asta?” întrebă Luis. „Proprietarul castelului, un căpcăun groaznic”, a răspuns el. Apoi i-a dat lui Luis una din pene: „Dacă ai nevoie de mine,

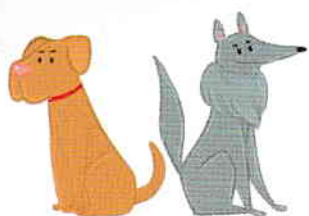
mângâie pana”. Luis i-a mulțumit și a mers mai departe. După puțin timp, a văzut-o pe a doua soră, venindu-i în întâmpinare, împreună cu soțul ei. Căpcăunul îl transformase într-o ființă pe jumătate pește, pe jumătate om. Acesta i-a oferit tânărului un solz, pe care să-l atingă în caz de nevoie. În cele din urmă, Luis a ajuns într-o peșteră în care se afla cea de-a treia soră. „Căpcăunul vrea să se căsătorească cu mine”, a șoptit ea. „Dacă refuz, mă mănâncă.” „Acceptă-i propunerea”, a sfătuit-o tânărul, „dar numai dacă îți va dezvălui secretul lui”. Apoi și-a pus pălăria și a devenit invizibil. De îndată ce căpcăunul a apărut, fata i-a propus

să facă înțelegerea, iar el i-a răspuns: „Secretul meu este un cufăr care se află la fundul mării. În cufăr este un porumbel care face ouă magice. Ouăle acelea sunt singura modalitate de a mă ucide”. Fără să mai piardă timp, Luis a atins solzul și i-a spus omului-pește: „Găsește cufărul”. Apoi i-a ordonat omului-

corb: „Urmărește porumbelul și adu-mi ouăle lui”. De îndată ce a avut ouăle în mână, Luis le-a aruncat în căpcăun, care a dispărut pe loc. Soții surorilor lui au redevenit astfel oameni și au plecat cu toții acasă, fericiți.

Lupul și câinele

Fabulă de Esop

Lupul nu mâncase de câteva zile, așa că a decis să plece la oraș, în căutarea hranei. În timp ce mergea, a simțit un miros plăcut care venea dintr-o grădină frumoasă plină de flori, unde un câine mânca ceva delicios. Fără să mai stea pe gânduri, lupul a sărit peste gardul viu și s-a dus direct la câine, salivând. Câinele s-a uitat la el și a strigat: „Vai de mine! Da rău mai arăți, frate! Mănâncă o parte din prânzul meu!” Lupul nu a așteptat să i se spună de două ori și s-a repezit la castron. Când a terminat de mâncat, i-a mulțumit câinelui și a întrebat: „Cine îți dă mâncare atât de

bună?” „Stăpânul meu”, a răspuns câinele. „Și ce vrea în schimb?” a vrut să știe lupul. „Să țin hoții departe”, i-a răspuns câinele. „Asta e tot?” „Da.” „Știi, mă gândesc să stau aici cu tine câteva zile”, a spus lupul, dar în clipa aceea a observat că blana câinelui era puțin ciufulită în jurul gâtului. „Ce e asta?” a întrebat el. „E lanțul meu. Când stăpânul pleacă de acasă, mă leagă de cușcă.” Lupul și-a ridicat laba în semn de rămas-bun și a spus: „Prefer să fiu flămând și liber, decât sătul și prizonier”. Și a fugit înapoi în pădure.

Povestea Tunetului și a Fulgerului

Legendă africană

Cu foarte mult timp în urmă, Tunetul și Fulgerul trăiau pe Pământ. Tunetul avea chipul unei oi, cu un behăit puternic și profund, iar Fulgerul era fiul ei, un berbec cu lână de aur, care nu era niciodată liniștit și o lua razna de o mie de ori pe zi. Odată, când Fulgerul și-a pierdut răbdarea, din lâna lui au zburat săgeți de foc, care au aprins copacii, hambarele, sperietorile... „Fulger, oprește-te!” a strigat mama lui. Țipetele ei răsunau peste tot, asurzindu-i pe locuitorii văii. „Trebuie să vă mutați pe munte! Acolo nu ne veți face probleme,” le-au cerut oamenii, supărați. Dar asta nu a fost de mare folos. Fulgerul a aprins brazii, cuiburile de vulturi și cabanele din bușteni, în timp ce Tunetul continua să strige: „Fulger, oprește-te!” În cele din urmă, mama și fiul au fost nevoiți să se retragă sus, pe cer. Acolo Fulgerul își poate trage săgețile de foc, fără să ardă nimic. Dar uneori mai lovește câte un copac de pe pământ și atunci se aude un huruit îndepărtat, când Tunetul strigă la fiul ei: „Fulger, oprește-te!”

Prințesa Kwan-Yin

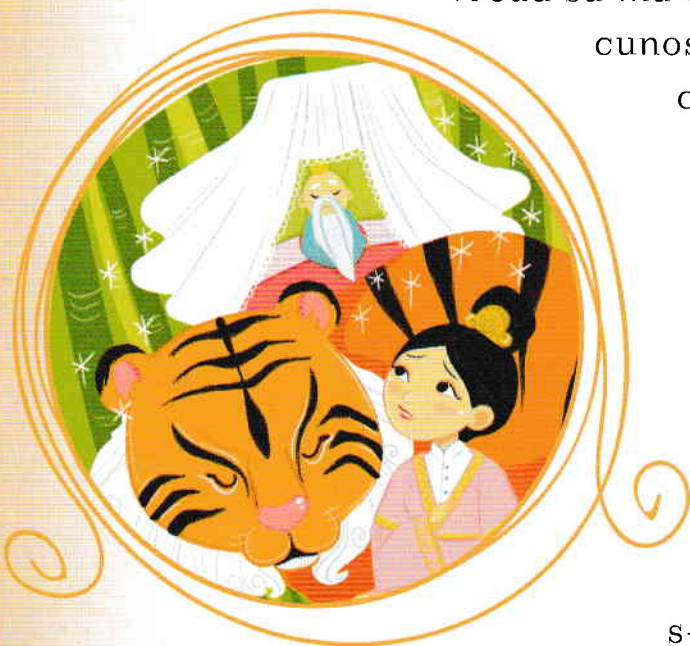
Basm chinezesc

A fost odată o prințesă frumoasă pe nume Kwan-Yin, care era sinceră și bună. Într-o zi, tatăl ei s-a îmbolnăvit și a trimis după ea. „Draga mea fiică, nu mai am mult de trăit. Vreau să devii regină și să te căsătorești cu bărbatul pe care l-am ales pentru tine”, i-a spus el. Fata a răspuns: „Dragă tată, nu vreau să domnesc peste regat. Aș prefera să citesc, să studiez și să cuget la ce se întâmplă în lume. Și chiar nu vreau să mă căsătoresc cu un bărbat pe care nu-l

cunosc”. Dar regele nu s-a răzgândit, așa că frumoasa prințesă a fost nevoită să fugă de acasă. A mers și a tot mers, până a ajuns la o gospodărie țărănească, unde a muncit din greu fără să se plângă și fără să-și dezvăluie adevărata identitate. Zilele au trecut și, într-o dimineață, Kwan-Yin a întâlnit un tigru uriaș în pădure. În loc să o atace, tigrul i-a permis fetei să îl mângâie și s-au împrietenit. Tigrul era, de fapt, o

ființă magică, în stare să îi arate viitorul. Kwan-Yin și-a văzut astfel tatăl bolnav și trist, și s-a hotărât să se întoarcă acasă, dar cu o condiție: „Voi deveni regină, dar îmi voi alege singură soțul și îmi voi petrece timpul făcând ceea ce îmi place”. Tatăl ei a răspuns: „Iartă-mă, fata mea! Fă cum vrei!” Și nu peste mult timp Kwan-Yin a devenit o mare regină.

Zâna de pe insula Lok

Legendă bretonă

„**S**tiu că zâna-sirenă păzește comoara de pe insula Lok, dar voi pune mâna pe comoară cu orice preț”, i-a jurat John iubitei sale Julieta. „Atunci vom avea destui bani ca să ne căsătorim.” Fata i-a dat un cuțit și i-a spus: „Are puterea de a dezvălui vrăji, te va ajuta”. Odată ajuns pe insulă, John a văzut niște pești înotând într-un lac și atingându-i cu tăișul cuțitului magic, a descoperit că erau, de fapt, ființe umane. Dar zâna-sirenă a ieșit deodată din apă, l-a prins în plasa ei și l-a transformat și pe el într-un pește. Fiindcă John nu s-a mai întors acasă,

Julieta a plecat să îl caute. A ajuns pe insula Lok și a găsit cuțitul lui John pe o plasă, lângă mal: „Mi-e foame. Am să fac un păstrăv la grătar”.

Așa că a aruncat plasa în apă și a prins un pește mic. Era cât pe ce să-l taie, când acesta a strigat: „Sunt eu, John! Dacă vrei să mă eliberezi, va trebui să prinzi zâna”.

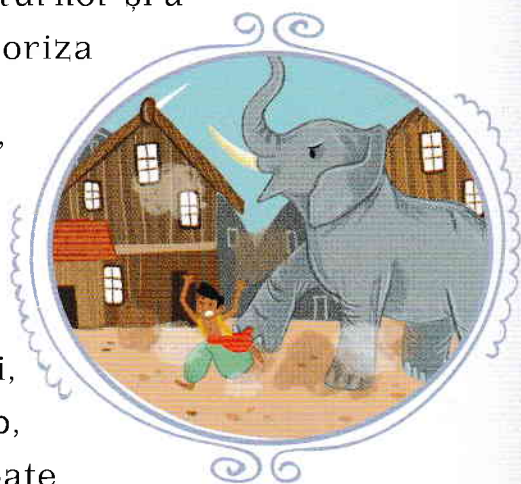
Fata s-a ascuns, iar când a văzut că sirena se apropie, a aruncat plasa peste ea. „Te las să pleci numai dacă rupi vraja!” a spus Julieta. Zâna nu a avut încotro și i-a transformat înapoi în oameni pe John și pe toți ceilalți pești. Astfel Julieta și John s-au întors în satul lor, aducând cu ei un mic cufăr plin cu pietre prețioase, un cadou de nuntă de la zâna-sirenă.

Războinicul Vicky

Basm indian

A fost odată ca niciodată un tânăr pe nume Vicky. Toți își băteau joc de el, pentru că era mic și slab, dar el a jurat: „Voi dovedi că sunt un om strașnic!” A pornit în căutarea aventurilor și a ajuns într-un oraș în care un elefant uriaș teroriza locuitorii. S-a dus la rege și a zis cu toată convingerea: „Voi rezolva această problemă!” Dar când a văzut cât de mare era animalul, a fugit îngrozit. Din fericire, o albină a înțepat trompa elefantului, ucigându-l pe loc. „Problema e rezolvată!” i-a spus Vicky regelui, care l-a răsplătit din belșug. După puțin timp, o panteră flămândă a început să mănânce toate alimentele din oraș. „Voi rezolva această problemă!” strigă Vicky, dar când s-a trezit față în față cu fiara sălbatică, a fugit și s-a urcat într-un copac. De acolo de sus, cuțitul lui a căzut peste panteră, omorându-o pe loc. „Problema e rezolvată!” i-a spus Vicky regelui, care l-a făcut consilier.

Într-o zi, o armată inamică a atacat orașul. Vicky a fost numit general, dar era foarte speriat și a așteptat să vină noaptea, ca să poată fugi. A ieșit pe porțile orașului și traversa tabăra inamică, când s-a împiedicat și a făcut zgomot mare. Dușmanii, pe jumătate adormiți, au crezut că sunt atacați și au ajuns să se lupte între ei. „Problema e rezolvată!” a strigat Vicky, care a devenit astfel erou național.

Legenda lui Urashima Taro

Basm japonez

Un pescar pe nume Urashima Taro a găsit o țestoasă-de-mare în plasa sa. „Valorezi mulți bani”, i-a spus el, „dar te voi lăsa să pleci. Nu vreau să îți iau viața, care este mult mai lungă decât a unui om”. În clipa aceea animalul a dispărut și în barcă a apărut o fată frumoasă: „Sunt fiica regelui mării”, a spus ea.

„Am luat forma unei țestoase marine pentru a te testa și am văzut că ești un om bun, așa că aș vrea să fiu soția ta.” Urashima a acceptat și a mers să locuiască cu ea pe fundul mării.

După trei ani, a dorit să se întoarcă acasă pentru a-și vizita rudele, așa că prințesa i-a dat o cutie care să-i amintească de ea și i-a spus: „Nu o deschide, indiferent de circumstanțe, altfel nu te vei mai putea întoarce la mine”. De îndată ce Urashima a ajuns pe pământ, a

descoperit că oamenii pe care i-a iubit nu mai sunt în viață și a înțeles că trei ani în mare sunt ca trei sute de ani pe pământ. „Ce să fac?” s-a gândit el speriat. Fără să se gândească, a deschis cutia, astfel încât nu a mai coborât niciodată în mare și nu și-a mai văzut soția.

Labirintul Minotaurului

Poveste mitologică greacă

Cu mult timp în urmă, când regele Minos domnea peste Creta, Poseidon, zeul mării, i-a dăruit un taur alb, spunând: „Vreau să fie sacrificat pentru mine”. Dar regele nu a ascultat și a păstrat animalul pentru el. Ca pedeapsă, Poseidon a trimis pe pământ

un monstru teribil, care avea trup de om și cap de taur și se numea Minotaur. „Îl vei crește ca pe fiul tău și nu-l vei putea ucide”, i-a dictat el lui Minos. „Cu ce am să-l hrănesc?” a întrebat regele, iar Poseidon a strigat: „Numai cu carne de om!” Minos nu avea nicio intenție să-l lase

pe Minotaur să

rătăcească prin

oraș și să îi sperie

supușii. Așa că a trimis după

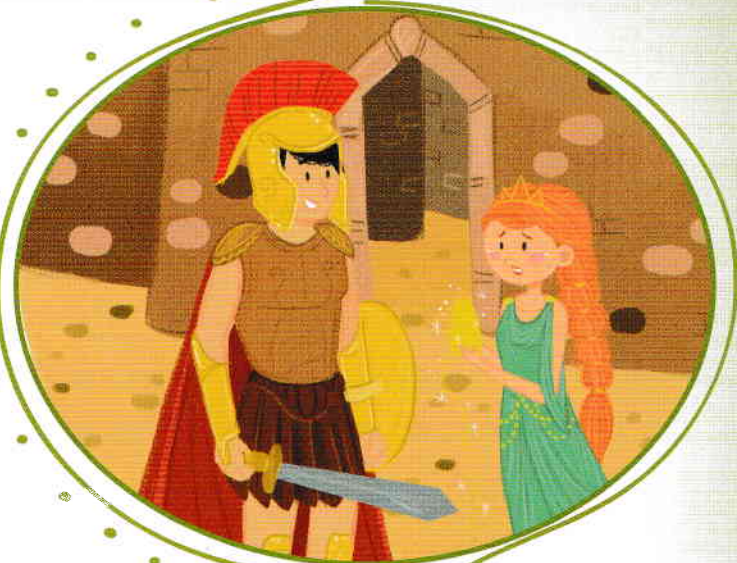
Daedalus, cel mai mare

arhitect din Creta, și i-a spus:

„Construiește un labirint din care nimeni să nu poată ieși. Voi încuia monstrul înăuntru și vom fi cu toții în siguranță”. Între timp,

Minos se luptase cu grecii și pentru a se împăca, stabilise o regulă cruntă: în fiecare an, șapte băieți și șapte fete trebuiau trimiși în Creta, pentru a fi mâncați de Minotaur. Tezeu, fiul regelui Egeu, sătul de atâta cruzime, a strigat: „Tată, voi merge în Creta și îl voi omorî pe Minotaur”. A ajuns pe insulă și a cunoscut-o pe fiica lui Minos, Ariadna, care s-a îndrăgostit de el și i-a promis că îl va ajuta. Cei doi au ajuns în fața intrării în labirint și prințesa i-a dat lui Tezeu un ghem de ață: „Slăbește firul și lasă-l

să se desfășoare pe pământ, ca să îți găsești drumul înapoi”.

Tezeu i-a urmat indicațiile.

Astfel a reușit să găsească monstrul, l-a înfruntat cu sabia și după o luptă sălbatică, l-a ucis. Apoi a refăcut tot drumul înapoi și a ieșit din labirint. Dar a părăsit Creta, abandonând-o pe frumoasa Ariadna, care mai apoi s-a căsătorit cu Dionysos, zeul vinului.

